

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היה סתום ובקש לפותחו - אין בני מבוי מעכבין עליו.	אמר מר:										◊	יא:
לא שנו אלא שלא פרץ את פצימיו, אבל פרץ את פצימיו - בני מבוי מעכבין עליו.	רבא:										◊	יא:
בית סתום - יש לו ד' אמות, פרץ את פצימיו - אין לו ד' אמות בית סתום - אינו מטמא כל סביביו, פרץ את פצימיו - מטמא כל סביביו.	א"ל אביי לרבא, תניא דמסייע לך:										■	יב.
מבואות המפולשות לעיר אחרת ובקשו בני העיר לסותמן - בני אותה העיר מעכבין עליהן לא מיבעי כי ליכא דרכא אחרינא דמעכבי, אלא אפילו כי איכא דרכא אחרינא נמי מעכבי, משום דרב יהודה אמר רב מצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו. (כדרב גידל, דא"ר גידל: רבים שבררו דרך לעצמן - מה שבררו בברו.)	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן: דאמר: [רב יהודה אמר רב]										■	יב.
מבואות המפולשין לרה"ר ובקשו בני מבואות להעמיד להן דלתות - בני רה"ר מעכבין עליהן.	רב ענן אמר שמואל:										■	יב.
סבור מינה, הני מילי בד' אמות, כדר' זירא אמר רב נחמן,											■	יב.
ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין,	דאמר רבי זירא אמר רב נחמן:										■	יב.
ולא היא, התם לענין טומאה, אבל הכא זימנין דדחקי בני רה"ר ועיילי טובא.											■	יב.
ולא את השדה - עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה כו'.											■	יב.
ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה.											■	יב.
בבבל מאי?											◊	יב.
בי רדו יומא.	רב יוסף:										!	יב.
מאי בי רדו יומא?											?	יב.
אי יומא זרעא, תרי יומא כרבא לא הוין אי יומא כרבא, יומא דזרעא לא הוין											?	יב.
אי בעית אימא: יומא דכרבא - דכריב ותני ואי בעית אימא: יומא דזרעא - בהדוריי.											!	יב.
דוולא - אמר רב נחמן: בי דאלו יומא.	[רב נחמן]										■	יב.
פרדסא - אמר אבוה דשמואל: בת שלשת קבין.	[אבוה דשמואל]										■	יב.
האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך -	תניא נמי הכי:										■	יב.
לא יפחות מג' קבין.	סומכוס:										◊	יב.
אין אלו אלא דברי נביאות.	ר' יוסי:										◊	יב.
בבבל מאי?											^	יב.
תלת אציאתה בני תריסר גופני, כי היכי דרפיק גברא ביומא.	רבא בר קסנא:										!	יב.
מיום שחרב בית המקדש, ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים.	רבי אבדימי דמן חיפה:										■	יב.
אטו חכם לאו נביא הוא?											?	יב.
הכי קאמר: אע"פ שניטלה מן הנביאים, מן החכמים לא ניטלה.											!	יב.
וחכם עדיף מנביא, שנאמר: (תהלים צ') ונביא לבב חכמה, מי נתלה במי? הוי אומר: קטן נתלה בגדול.	אמימר:										■	יב.
תדע, דאמר גברא רבה מילת', ומתאמר' משמיה דגברא רבה אחרינא כוותי'.	אביי:										■	יב.
ומאי קושיא? ודילמא תרוייהו בני חד מזלא נינהו	רבא:										?	יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמרא משמיה דר' עקיבא בר יוסף כוותיה.	אלא אמר רבא:											!	יב:
ומאי קושיא? דלמא להא מילתא בר מזליה הוא	רב אשי:											?	יב:
תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמרא הלכה למשה מסיני כוותיה.	אלא אמר רב אשי:											!	יב:
ודלמא כסומא בארובה												?	יב:
ולאו טעם יהיב?												!	יב:
מיום שחרב בית המקדש, ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.	ר' יוחנן:											■	יב:
לשוטים - מאי היא?												^	יב:
כי הא דמר בר רב אשי דהוה קאי ברסתקא דמחזא, שמעיה לההוא שוטה דקאמר: ריש מתיבתא דמליך במתא מחסאי - טביומי חתים.												!	יב:
אמר: מאן חתים טביומי ברבנן? אנא, שמע מינה לדידי קיימא לי שעתא. קם אתא.												!	יב:
אדאתא אימנו רבנן לאותביה לרב אחא מדפתי ברישא.												!	יב:
כיון דשמעי דאתא, שדור זוגא דרבנן לגביה לאימלוכי ביה, עכביה. הדר שדור זוגא דרבנן אחרינא, עכביה גביה, עד דמלו בי עשרה.												!	יב:
כיון דמלו בי עשרה, פתח הוא ותנא ודרש, לפי שאין פותחין בכלה פחות מעשרה.												!	יב:
קרי רב אחא אנפשיה: כל המריעין לו - לא במהרה מטיבין לו, וכל המטיבין לו - לא במהרה מריעין לו.												!	יב:
תנוקת - מאי היא?												^	יב:
כי הא דבת רב חסדא הוה יתבה בכנפיה דאבוה, הוה יתבי קמיה רבא ורמי בר חמא.												!	יב:
אמר לה: מאן מינייהו בעית?												!	יב:
אמרה ליה: תרוייהו,												!	יב:
אמר רבא: ואנא בתרא.												!	יב:
קודם שיאכל אדם וישתה יש לו שתי לבבות, לאחר שאוכל ושותה - אין לו אלא לב אחד, שנאמר: (איוב י"א) איש נבוב ילבב, וכתוב: (שמות כ"ז) נבוב לוחות, ומתרגמינן: חליל לוחין.	רב אבדימי דמן חיפה:											■	יב:
הרגיל ביין, אפי' לבו אטום ככתולה - יין מפקחו, שנאמר: (זכריה ט') ותירושו ינובב בתולות.	רב הונא בריה דרב יהושע:											■	יב:
פשיטא, חלק בכור וחלק פשוט - יהבינן ליה אחד מצרא,	רב הונא בריה דרב יהושע:											■	יב:
יבם מאי?	[רב הונא בריה דרב יהושע]											^	יב:
היא היא מ"ט? בכור קרייה רחמנא.	אביי"											!	יב:
אמר קרא: (דברים כ"ה) והיה הבכור, הוייתו כבכור ואין חלוקתו כבכור.	רבא:											!	יב:
ההוא זובן ארעא אמצרא דבי נשיה, כי קא פלגו, א"ל: פליגו לי אמצרא!												!	יב:
כגון זה כופין על מדת סדום. [ההוא זובן ארעא אמצרא דבי נשיה]	רבה:											!	יב:
אמרי ליה אחי: מעלינן ליה עלויא כי נכסי דבי בר מריון	מתקיף לה רב יוסף:											!	יב:
והלכתא כרב יוסף.												■	יב:
תרי ארעתא אתרי נגרי												!	יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כגון זה כופין על מדת סדום. [תרי ארעתא אתרי נגרי]	רבה:								◆	■		
זמנין דהאי מדויל והאי לא מדויל	מתקיף לה רב יוסף:								♣			
והלכתא כרב יוסף.									■			
תרתיה אחד נגרא											○	◇
כגון זה כופין על מדת סדום. [תרתיה אחד נגרא]	רב יוסף:								◆	■		
מצי אמר: בעינא דאפיש אריס?	מתקיף לה אביי:								♣			
והלכתא כרב יוסף, אפושי לאו מילתא היא.									■			
חד גיסא נגרא וחד גיסא נהרא - פלגין לה בקרנא זול.											■	◇
ולא את הטרקלין כו'.											■	◇
אין בהן כדי לזה וכדי לזה, מהו?											^	
אית דינא דגוד או אגוד,	רב יהודה:								◆	!	◇	
לית דינא דגוד או אגוד.	רב נחמן:								◆	!	◇	
לדידך דאמרת: לית דינא דגוד או אגוד, בכור ופשוט שהניח להן אביהן עבד ובהמה טמאה, כיצד עושין?	א"ל רבא לרב נחמן:									♣		
שאני אומר: עובד לזה יום אחד ולזה שני ימים.	א"ל [רב נחמן]									!		
מי שחציו עבד וחציו בן חורין, עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד, דברי ב"ה	מתיבי: [ב"ה]								◆	■	♣	◇
תקנתם את רבו, את עצמו לא תקנתם, לישא שפחה אינו יכול, לישא בת חורין אינו יכול, יבטל? והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה, שנאמר: (ישעיהו מ"ה) לא תהו בראה לשבת יצרה, אלא כופין את רבו ועושין אותו בן חורין וכותבין שטר על חצי דמיו,	ב"ש:								◆	■	♣	
וחזרו ב"ה להורות כדברי ב"ש										■	♣	
שאני הכא, דאגוד איכא, גוד ליכא.										!		
שני אחין, אחד עני ואחד עשיר, והניח להן אביהן מרחץ ובית הבד, עשאן לשכר - השכר לאמצע, עשאן לעצמו - הרי עשיר אומר לעני: קח לך עבדים וירחצו במרחץ, קח לך זיתים ובא ועשה בבית הבדן	ת"ש:									♣	◇	
התם נמי גוד איכא, אגוד ליכא.										!		
כל שאילו יחלק ושמו עליו - חולקין, אם לא - מעלין אותו בדמים	ת"ש:									♣	◇	
טול אתה שיעור ואני פחות - שומעין לו,	תנאי היא דתניא: [ת"ק]								◆	■	!	
אין שומעין לו	רבן שמעון בן גמליאל:								◆	■	!	
היכי דמי? אילימא כדתני, מאי טעמא דרשב"ג?									♣	!		
אלא לאו חסורי מחסרא והכי קאמר: טול אתה שיעור ואני פחות - שומעין לו, - גוד או אגוד - נמי שומעין לו,	[ת"ק]								◆	!	!	
אין שומעין לו	ואתא רשב"ג למימר:								◆	!	!	
לא, לעולם כדקתני, וכדקאמרת: מ"ט דרשב"ג? משום דאמר ליה: אי בדמי - לית לי דמי למיתן לך, במתנה - לא ניהא לי, דכתיב: (משלי ט"ו) ושונא מתנות יחיה.										♣		
הא דרב יהודה - דשמואל היא,	א"ל אביי לרב יוסף:										■	

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- מובאה של פסקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכתבי הקודש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יהלוקן	דתנן:											
לא שנו אלא בכרך אחד, אבל בשני כריכות - חולקין	ואמר שמואל:											
ואי ס"ד לית דינא דגוד או אגוד, מאי איריא בכרך אחד? אפי' בשני כריכין נמי												
בשניהן רוצין.	תרגמא רב שלמן:											
הלכתא: אית דינא דגוד או אגוד.	אמימר:											
הא דרב נחמן מאי?	רב אשי לאמימר:											
לא שמיעא לי, כלומר לא סבירא לי.	אמר ליה: [אמימר]											
ולא? והא רבין בר חיננא ורב דימי בר חיננא שבק להו אבוה תרתי אמהתא, חדא ידעא אפיא ובשולי, וחדא ידעא פילכא ונוולא, ואתו לקמיה דרבא ואמר להו: לית דינא דגוד או אגוד												
שאני התם, דלמר מיבעי ליה תרוייהו ולמר מיבעי ליה תרוייהו, כי קאמר ליה: שקול את חדא ואנא חדא - לאו גוד או אגוד הוא.												
(וכי לא מצי לאמימר הכי?) והא כתבי הקודש דתרוייהו מיבעי להו, ואמר שמואל: לא שנו אלא בכרך אחד, אבל בשני כריכין - חולקין												
הא תרגמא רב שלמן: כשרצו.												
מדביק אדם תורה נביאים וכתובים כאחד, דברי ר"מ	ת"ר: [ר"מ]											
תורה בפני עצמה, נביאים בפני עצמן, וכתובים בפני עצמן	ר' יהודה:											
כל אחד ואחד בפני עצמו.	חכמים:											
מעשה בביתוס בן זונין, שהיו לו שמנה נביאים מדובקין כאחד על פי ר"א בן עזריה	ואמר רבי יהודה:											
לא היו לו אלא אחד אחד בפני עצמו.	וי"א:											
מעשה והביאו לפנינו תורה נביאים וכתובים מדובקים כאחד, והכשרנום.	רבי:											
בין חומש לחומש של תורה - ארבעה שיטין, וכן בין כל נביא לנביא, ובנביא של שנים עשר - ג' שיטין, ומסיים מלמטה ומתחיל מלמעלה.	[רבי]											
הרוצה לדבק תורה נביאים וכתובים כאחד - מדבק, ועושה בראשו כדי לגול עמוד ובסופו כדי לגול היקף, ומסיים מלמטה ומתחיל מלמעלה ואם בא לחתוך - חותך.	ת"ר:											
מאי קאמר?												
הכי קאמר: שאם בא לחתוך - חותך.												
תחלת ספר וסופו - כדי לגול	ורמיהו:											
כדי לגול מאי? אי כדי לגול עמוד, קשיא הקף אי כדי לגול הקף, קשיא עמוד												
לצדדין קתני.	רב נחמן בר יצחק:											
כי תניא ההיא - בספר תורה	רב אשי:											
כל הספרים נגללים מתחלתן לסופן, וס"ת נגלל לאמצעיתו, ועושה לו עמוד אילך ואילך.	כדתניא:											
כך היו כתבי ספרים שבירושלים עושין ספריהם.	א"ר אליעזר בר' צדוק:											
אין עושין ספר תורה לא ארכו יותר על הקיפו ולא הקיפו יותר על ארכו.	ת"ר:											
שיעור ס"ת בכמה?	שאלו את רבי:											

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בגויל - ששה.	אמר להן: [רבי]											!	יד.
בקלף בכמה?												^	יד.
איני יודע.	[רבי]											!	יד.
רב הונא כתב שבעין ספרי דאורייתא, ולא איתרמי ליה אלא חד.												o	יד.
רב אחא בר יעקב כתב חד אמשכיה דעיגלי ואיתרמי ליה, יהבו ביה רבנן עינייהו ונח נפשיה.												o	יד.
כתב רבי אמי ד' מאה ספרי תורה.	אמרו ליה רבנן לרב המנונא:											^	יד.
דילמא (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה כתב.	אמר להו: [רב המנונא]											!	יד.
נטע ר' ינאי ארבע מאה כרמי.	א"ל רבא לר' זירא:											^	יד.
דילמא שתים כנגד שתים ואחת יוצא זב.	א"ל: [ר' זירא]											!	יד.
ארון שעשה משה, אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו, באמה בת ששה טפחים והלוחות, ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות כנגד ארכו של ארון	מיתבי: [ר' מאיר]											◆	יד.
כמה לוחות אוכלות בארון? שנים עשר טפחים, נשתירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפח, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתירו שם שני טפחים שבהן ספר תורה מונח, שנאמר: (מלכים א' ח) אין בארון רק שני לוחות האבנים אשר הניח שם משה [וגו'] מאי אין בארון רק? מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ס"ת שמונח בארון	[ר' מאיר]											■	יד.
פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אוכלות בארון? ששה טפחים, נשתירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפח, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתירו שם שני טפחים, שלא יהא ספר תורה נכנס ויוצא כשהוא דחוק, דברי ר"מ.	[ר' מאיר]											■	יד.
באמה בת חמשה טפחים והלוחות, ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות באורכו של ארון כמה לוחות אוכלות בארון? שנים עשר טפחים, נשתיר שם חצי טפח, אצבע לכותל זה ואצבע לכותל זה	[ר' יהודה]											◆	יד.
פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אוגדות בארון? ששה טפחים, נשתיר שם טפח ומחצה, צא מהן חצי טפח, אצבע ומחצה לכותל זה ואצבע ומחצה לכותל זה - נשתיר שם טפח שבו עמודין עומדין, שנאמר: (שיר השירים ג) אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן וגו'	[ר' יהודה]											■	יד.
וארגו ששיגרו בו פלשתים דורון לאלהי ישראל מונח מצדו, שנאמר: (שמואל א' ו) ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אותו והלך ועליו ס"ת מונח, שנאמר: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה', מצד הוא מונח ולא בתוכו,	[ר' יהודה]											■	יד.
ומה אני מקיים אין בארון רק? לרבות שכרי לוחות שמונחים בארון	[ר' יהודה]											■	יד.
ואי ס"ד ס"ת הקיפו ו' טפחים, מכדי כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח, וכיון דלא מצעיתו נגלל, נפיש ליה מתרי טפחא רווחא דביני ביני, בתרי פושכי היכי יתיב?												◆	יד:
ספר עזרה לתחלתו הוא נגלל.	רב אחא בר יעקב:											!	יד:
ואכתי תרי בתרי היכי יתיב?												◆	יד:
דכריך ביה פורתא וכרכיה לעיל.	רב אשי:											!	יד:
ור' יהודה, מקמי דליתי ארגו, ספר תורה היכי הוה יתיב?												◆	יד:
דפא הוה נפיק מיניה ויתיב עילוה ספר תורה.												!	יד:
ור"מ האי מצד ארון מאי עביד ליה?												◆	יד:
ההוא מיבעי ליה, דמתנח ליה מצד ולא מתנח ביני לוחי, ולעולם בגויה מן הצד.												!	יד:
ור"מ, עמודי היכא הוו קיימי?												◆	יד:
מבראי.												!	יד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ור"מ, שברי לוחות דמונחין בארון מנ"ל?												◊	יד:
נפקא ליה מדרב הונא												!	יד:
מאי דכתיב: (שמואל ב' ו') אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו? מלמד, שלוחות ושברי לוחות מונחים בארון.	דאמר רב הונא:											◊	יד:
ואידך?												◊	יד:
ההוא מבעי ליה לכדברי יוחנן,												!	יד:
מלמד, שהשם וכל כינוי מונחין בארון.	דא"ר יוחנן א"ר שמעון בן יוחאי:											◊	יד:
ואידך נמי מיבעי ליה להכי												◊	יד:
אין הכי נמי.												!	יד:
אלא שברי לוחות דמונחין בארון מנא ליה?												◊	יד:
נפקא ליה מדתני רב יוסף,												!	יד:
(דברים י') אשר שברת ושמתם - מלמד, שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון.	דתני רב יוסף:											◊	יד:
ואידך?												◊	יד:
ההוא מיבעי ליה לכדריש לקיש,												!	יד:
אשר שברת - אמר לו הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.	דאמר ר"ל:											◊	יד:
סדרן של נביאים: יהושע ושופטים, שמואל ומלכים, ירמיה ויחזקאל, ישעיה ושנים עשר.	ת"ר											◊	יד:
מכדי הושע קדים, דכתיב: (הושע א') תחלת דבר ה' בהושע, וכי עם הושע דבר תחלה? והלא ממשע ועד הושע כמה נביאים היו												◊	יד:
שהיה תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק, ואלו הן: הושע וישעיה, עמוס ומיכה.	וא"ר יוחנן:											◊	יד:
וליקדמיה להושע ברישא												◊	יד:
כיון דכתיב נבואתיה גבי חגי זכריה ומלאכי, וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הוו, חשיב ליה בהדיהו.												!	יד:
ולכתביה לחודיה וליקדמיה												◊	יד:
אידי דזוטר מירכס.												!	יד:
מכדי ישעיה קדים מירמיה ויחזקאל, ליקדמיה לישעיה ברישא												◊	יד:
כיון דמלכים סופיה חורבנא וירמיה כוליה חורבנא, ויחזקאל רישיה חורבנא וסיפיה נחמתא, וישעיה כוליה נחמתא, סמיכין חורבנא לחורבנא ונחמתא לנחמתא.												!	יד:
סידרן של כתובים: רות וספר תהלים, ואיוב ומשלי, קהלת, שיר השירים וקינוח, דניאל ומגילת אסתר, עזרא ודברי הימים.												◊	יד:
ולמ"ד: איוב בימי משה היה, ליקדמיה לאיוב ברישא												◊	יד:
אתחולי בפורענותא לא מתחלינן.												!	יד:
רות נמי פורענות היא												◊	יד:
פורענות דאית ליה אחרית												!	יד:
למה נקרא שמה רות? שיצא ממנה דוד שריוהו להקב"ה בשירות ותושבחות.	דאמר רבי יוחנן:											◊	יד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומי כתבן?												◇ ^	יד:
משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב												◇ !	יד:
יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה												◇ !	יד:
שמואל כתב ספרו ושופטים ורות												◇ !	יד:
דוד כתב ספר תהלים ע"י עשרה זקנים: ע"י אדם הראשון, על ידי מלכי צדק, ועל ידי אברהם, וע"י משה, ועל ידי הימין, וע"י ידותון, ועל ידי אסף, ועל ידי שלשה בני קרח												◇ !	יד:
ירמיה כתב ספרו וספר מלכים וקינוח												◇ !	טו:
חזקיה וסיעתו כתבו (ימש"ק סימן) ישעיה, משלי, שיר השירים וקהלת												◇ !	טו:
אנשי כנסת הגדולה כתבו (קנד"ג סימן) יחזקאל ושנים עשר, דניאל ומגילת אסתר												◇ !	טו:
עזרא כתב ספרו ויחס של דברי הימים עד לו.												◇ !	טו:
מסייעא ליה לרב,												■	טו:
לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■ ■	טו:
ומאן אסקיה?												^	טו:
נחמיה בן חכליה.												!	טו:
יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה.	אמר רב:											◇ ■	טו:
תניא כמאן דאמר: שמונה פסוקים שבתורה יהושע כתבן,												■	טו:
(דברים ל"ד) וימת שם משה עבד ה' - אפשר משה (מת) (מסורת הש"ס: [חי]) וכתב וימת שם משה? אלא, עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע, דברי ר"י, ואמרי לה ר' נחמיה	דתני': [ר"י/ר' נחמיה]											◇ ■ ■	טו:
אפשר ס"ת חסר אות אחת? וכתביב: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזה אלא, עד כאן הקב"ה אומר ומשה אומר וכותב, מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע, כמו שנאמר להלן: (ירמיה לו) ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו.	אמר לו ר"ש:											◇ ■ ■	טו:
כמאן אזלא הא דא"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב: שמונה פסוקים שבתורה יחיד קורא אותן? לימא, (ר"י היא) ודלא כר"ש	[ר' יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב] רב גידל אמר רב]											◇ ⚡	טו:
אפילו תימא ר"ש, הואיל ואשתנו אשתנו.												!	טו:
יהושע כתב ספרו.												■	טו:
והכתיב: (יהושע כ"ד) וימת יהושע בן נון עבד ה'												◇ ⚡	טו:
דאסקיה אלעזר.												◇ !	טו:
והכתיב: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת												◇ ⚡	טו:
דאסקיה פנחס.												◇ !	טו:
שמואל כתב ספרו.												■	טו:
והכתיב: (שמואל א' כ"ח) ושמואל מת												◇ ⚡	טו:
דאסקיה גד החוזה ונתן הנביא.												◇ !	טו:
דוד כתב ספר תהלים על ידי עשרה זקנים.												■	טו:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-:</p>
--	--

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולישב נמי איתן האורחין										?	טו.
איתן האורחין זה הוא אברהם, כתיב הכא: (תהלים פ"ט) איתן האורחין, וכתיב התם: (ישעיהו מ"א) מי העיר ממזרח צדק [וגו'].	רב:									!	טז.
קא השיב משה וקא השיב הימן,										■	טז.
הימן זה משה, כתיב הכא: הימן, וכתיב התם: (במדבר י"ב) בכל ביתי נאמן הוא	והאמר רב:									?	טז.
תרי הימן הוו.										!	טז.
משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב.										■	טז.
מסייעא ליה לר' לוי בר לחמא,										■	טז.
איוב בימי משה היה, כתיב הכא: (איוב י"ט) מי יתן אפוא ויכתבון מלי, וכתיב התם: (שמות ל"ג) ובמה יודע אפוא.	דא"ר לוי בר לחמא:									◆ ■	טז.
ואימא: בימי יצחק, דכתיב: (בראשית כ"ז) מי אפוא הוא הצד ציד ואימא: בימי יעקב: דכתיב: (בראשית מ"ג) אם כן אפוא זאת עשן ואימא: בימי יוסף, דכתיב: (בראשית ל"ז) איפה הם רועים לא ס"ד, דכתיב: (איוב י"ט) מי יתן בספר ויוחקו, ומשה הוא דאיקרי מחוקק, דכתיב: (דברים ל"ג) וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון.										?	טז.
איוב בימי מרגלים היה, כתיב הכא: (איוב א') איש היה בארץ עוף איוב שמו, וכתיב התם: (במדבר י"ג) היש בה עץ.	רבא									◆ ■	טז.
מי דמי? הכא עוף, התם עץ										?	טז.
הכי קאמר להו משה לישראל: ישנו לאותו אדם, ששנותיו ארוכות כעץ ומגין על דורו כעץ.										!	טז.
בקש משה שלא תשרה שכניה על עובדי כוכבים ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) ונפלינו אני ועמך.	[ההוא מרבנן]									◆ ■	טז.
עליך אמר קרא: איש היה בארץ עוף איוב שמו.	א"ל [ר' שמואל בר נחמני]									?	טז.
אלא מעתה, (שמואל ב' י"ב) ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה וגו', מי הוה? אלא משל בעלמא, הכא נמי משל בעלמא.										!	טז.
א"כ, שמו ושם עירו למה?										?	טז.
איוב מעולי גולה היה, ובית מדרשו בטבריא היה.	רבי יוחנן ורבי אלעזר:									◆ ■	טז.
מיתבי: ימי שנותיו של איוב, משעה שנכנסו ישראל למצרים ועד שיצאו	מיתבי:									?	טז.
אימא: כמשעה שנכנסו ישראל למצרים ועד [שעה] שיצאו.										!	טז.
שבעה נביאים נתבאו לאומות העולם, ואלו הן: בלעם ואביו, ואיוב, אליפז התימני, ובלדד השוחי, וצופר הנעמתי, ואלהוא בן ברכאל הבזי;	מיתבי:									?	טז.
וליתעמיך, אליהוא בן ברכאל לאו מישראל הוה? והא כתי' ממשפחת רם אלא אינבוי אינבוי לאומות העולם, ה"נ איוב אינבוי אינבוי [לאומות העולם].										!	טז.
אטו כוליהו נביאי מי לא אינבוי לאומות העולם?										?	טז.
התם עיקר נביאותיהו לישראל, הכא עיקר נביאותיהו לאומות העולם.										!	טז.
חסיד היה באומות העולם ואיוב שמו, ולא בא לעולם אלא כדי לקבל שכרו, הביא הקב"ה עליו יסורין התחיל מחרף ומגדף, כפל לו הקב"ה שכרו בעוה"ז כדי לטרדו מן העולם הבא	מיתבי:									?	טז.
תנאי היא										!	טז.
איוב בימי שפוט השופטים היה, שנאמר: (איוב כ"ז) הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, איזה דור שכולו הבל? הוי אומר: זה דורו של שפוט השופטים.	דתנאי, רבי אלעזר:									◆ ■ !	טז.
איוב בימי אחשוורוש היה, שנאמר: (איוב מ"ב) ולא נמצא נשים יפות ככנות איוב בכל הארץ, איזהו דור שנתבקשו בו נשים יפות? הוי אומר: זה דורו של אחשוורוש.	רבי יהושע בן קרחה:									◆ ■ !	טז.
ואימא: בימי דוד, דכתיב: (מלכים א' א') ויבקשו נערה יפה התם בכל גבול ישראל,										?	טז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא בכל הארץ.												טו:
איוב בימי מלכות שבא היה, שנאמר: (איוב א') ותפל שבא ותקחם.	רבי נתן:										!	טז:
איוב בימי כשדים היה, שנאמר: (איוב א') כשדים שמו שלשה ראשים.	וחכ"א:										!	טז:
איוב בימי יעקב היה, ודינה בת יעקב נשא, כתיב הכא: (איוב ב') כדבר אחת הנבלות תדברי, וכתיב התם: (בראשית ל"ד) כי נבלה עשה בישראל.	ויש אומרים:										!	טז:
וכיליהו תנאי סבירא להו דאיוב מישראל הוה, לבר מיש אומרים, דאי ס"ד מאומות העולם הוה, בתר דשכיב משה מי שריא שכינה על עובדי כוכבים?											!	טז:
בקש משה שלא תשרה שכניה על עובדי כוכבים ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) ונפלינו אני ועמך.	והא אמר מר: [ברכות]										!	טז:
דורו של איוב שטוף בזמה היה, שנאמר: הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, וכתיב: (שיר השירים ז') שובי שובי השולמית שובי - שובי ונחזה בך.	א"ר יוחנן:										!	טז:
אימא: בנבואה, דכתיב: (ישעיהו א') חזון ישעיהו בן אמוץ											!	טז:
א"כ, למה זה הבל תהבלו למה לי?											!	טז:
מאי דכתיב: (רות א') ויהי בימי שפוט השופטים? דור ששופט את שופטיו, אומר לו: טול קיסם מבין שיניך, אומר לו: טול קורה מבין עיניך אומר לו: (ישעיהו א') כספך היה לסיגים, אמר לו: סבאך מהול במים.	וא"ר יוחנן										!	טז:
כל האומר מלכת שבא אשה היתה - אינו אלא טועה, מאי מלכת שבא? מלכותא דשבא.	ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן:										!	טז:
(איוב א') ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על ה' ויבא גם השטן בתוכם, ויאמר ה' אל השטן מאין תבא ויען השטן וגו' - אמר לפניו: רבש"ע, שטתי בכל העולם כולו ולא מצאתי נאמן כעבדך אברהם, שאמרת לו: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתננה, ואפילו הכי בשעה שלא מצא מקום לקבור את שרה, עד שקנה בד' מאות שקל כסף, לא הרהר אחר מדותיך.											!	טז:
(איוב א') ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ וגו' -											!	טז:
גדול הנאמר באיוב יותר ממה שנאמר באברהם, דאילו באברהם כתיב: (בראשית כ"ב) כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה, ובאיוב כתיב: (איוב א') איש תם וישר ירא אלהים [וסר מרע].	ר' יוחנן:										!	טז:
מאי וסר מרע?											!	טז:
איוב וותרן בממונו היה, מנהגו של עולם - נותן חצי פרוטה לחנוני, איוב ויתרה משלו.	ר' אבא בר שמואל:										!	טז:
(איוב א') ויען השטן את ה' ויאמר החנם ירא איוב אלהים, הלא אתה סכת בעדו ובעד ביתו וגו' -											!	טז:
מאי מעשה ידיו ברכת?											!	טז:
כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך.	רב שמואל בר רב יצחק:										!	טז:
מאי (איוב א') ומקנהו פרץ בארץ?											!	טז:
מקנהו של איוב פרצו גדרו של עולם, מנהגו של עולם - זאבים הורגים העזים, מקנהו של איוב - עזים הורגים את הזאבים.	ר' יוסי בר חנינא:										!	טז:
(איוב א') ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך, (איוב א') ויאמר ה' אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך וגו',											!	טז:
(איוב א') ויהי היום ובניו ובנותיו אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור, ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חורשות וגו'											!	טז:
מאי הבקר היו חורשות והאתונות רועות על ידיהם?											!	טז:
מלמד, שהטעימו הקב"ה לאיוב מעין העולם הבא.	ר' יוחנן:										!	טז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
(איוב ו') לו שקול ישקל כעשי והותי במאזנים ישאו יחד												■	◇	טז.	
עפרא לפומיה דאיוב, חברותא כלפי שמיא?	רב:												■	◇	טז.
(איוב ט') לו יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו													■	◇	טז.
עפרא לפומיה דאיוב, כלום יש עבד שמוכיח את רבו?	רב:												■	◇	טז.
(איוב ל"א) ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה													■	◇	טז.
עפרא לפומיה דאיוב, איהו באחרניא, אברהם אפילו בדידיה לא איסתכל. דכתיב: (בראשית י"ב) הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את, מכלל דמעיקרא לא הוה ידע לה.	רבא:												■	◇	טז.
(איוב ז') כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה													■	◇	טז.
מכאן שכפר איוב בתחיית המתים.	רבא:												■	◇	טז.
(איוב ט') אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם													■	◇	טז.
איוב בסערה חרף ובסערה השיבוהו. בסערה חרף, דכתיב: אשר בשערה ישופני, אמר לפניו: רבונו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלף לך בין איוב לאויב בסערה השיבוהו, דכתיב: (איוב ל"ח) ויען ה' את איוב מן הסערה ויאמר [וגו'] אור נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני, אמר לו: הרבה נימין בראתי באדם, וכל נימא ונימא בראתי לה גומא בפני עצמה, שלא יהו שתיים יונקות מגומא אחת, שאלמלי שתיים יונקות מגומא אחת - מחשיכות מאור עיניו של אדם, בין גומא לגומא לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?	רבה:												■	◇	טז.
(איוב ל"ח) מי פלג לשטף תעלה [וגו']													■	◇	טז.
הרבה טיפין בראתי בעבים, וכל טיפה וטיפה בראתי לה דפוס בפני עצמה, כדי שלא יהו שתי טיפין יוצאות מדפוס אחד, שאלמלי שתי טיפין יוצאות מדפוס אחד - מטשטשות את הארץ ואינה מוציאה פירות, בין טיפה לטיפה לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													■	◇	טז.
מאי משמע דהאי תעלה לישנא דדפוס היא?													▲		טז.
דכתיב: (מלכים א' י"ח) ויעש תעלה כבית סאתים זרע.	רבה בר שילא:												!		טז.
(איוב ל"ח) ודרך לחזיו קולות													■	◇	טז.
הרבה קולות בראתי בעבים, וכל קול וקול בראתי לו שביל בפני עצמו, כדי שלא יהו שתי קולות יוצאות משביל אחד, שאלמלי שתי קולות יוצאות משביל אחד - מהריבין את כל העולם, בין קול לקול לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													■	◇	טז.
(איוב ל"ט), הידעת עת לדת יעלי סלע חולל אילות תשמור													■	◇	טז.
יעלה זו אכזרית על בניה, בשעה שכורעת ללדת, עולה לראש ההר כדי שיפול ממנה וימות, ואני מזמין לה נשר שמקבלו בכנפיו ומניחו לפניו, ואלמלי מקדים רגע אחד או מתאחר רגע אחד מיד מת, בין רגע לרגע לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													■	◇	טז.
(איוב ל"ט) חולל אילות תשמור													■	◇	טז.
אילה זו רחמה צר, בשעה שכורעת ללדת, אני מזמין לה דרקון שמכישה בבית הרחם ומתרפה ממולדה, ואלמלי מקדים רגע אחד או מאחר רגע אחד מיד מתה, בין רגע לרגע לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													■	◇	טז.
(איוב ל"ד) איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכל													■	◇	טז.
מכאן שאין אדם נתפס בשעת צערו.	רבא:												■	◇	טז.
(איוב ב') וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השחוי וצופר הגעמתי ויועזרו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו													■	◇	טז.
מאי ויועזרו יחדו?													▲		טז.
מלמד שנכנסו כולן בשער אחד. ותנא: בין כל אחד ואחד שלש מאות פרסי.	רב יהודה אמר רב:												!	◇	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא הווי ידעי?												טז: ^
כלילא הוה להו, ואיכא דאמרי: אילני הוה להו, וכיון דכמשי הווי ידעי.	איכא דאמרי:											טז: ◇ !
היינו דאמרי אינשי: או חברא כחברי דאיוב או מיתותא.	רבא											טז: ◇ ■
(בראשית ו') ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם												טז: ◇ ■
רביה באה לעולם	רבי יוחנן:											טז: ◇ ■ ◆
מריבה באה לעולם.	ריש לקיש:											טז: ◇ ■ ◆
לדידך דאמרת רבייה באה לעולם, מפני מה לא נכפלו בנותיו של איוב?	אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן:											טז: ◇ ⚡
נהי דלא נכפלו בשמות, אבל נכפלו ביופי, דכתיב: (איוב מ"ב) ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות, ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך,	אמר לו: [רבי יוחנן]											טז: ◇ !
ימימה - שהיתה דומה ליום,												טז: ◇ ■
קציעה - שהיה ריחה נודף כקציעה,												טז: ◇ ■
קרן הפוך - אמרי דבי רבי שילא: שדומה לקרנא דקרש.	[דבי רבי שילא]											טז: ◇ ■
מחייכו עלה במערבא, קרנא דקרש לקותא היא	[במערבא]											טז: ◇ ⚡
ככורכמא דרישקא במיניה, שנאמר: (ירמיהו ד') כי תקרעי בפור.	אלא אמר רב הסדא:											טז: ◇ !
רבי שמעון ברבי איתילידא ליה ברתא, הוה קא חלש דעתיה,												טז: ◇ ○
אמר ליה אבוא: רביה באה לעולם.	[רבי]											טז: ◇ ■ ○
תנחומין של הבל ניהמך אבוך	אמר ליה בר קפרא:											טז: ◇ ○
אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אלא אשרי למי שבניו זכרים, אוי לו למי שבניו נקבות אי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסי, אשרי מי שאומנותו בוסמי, אוי למי שאומנותו בורסי.	[דתניא:]											טז: ◇ ■ ○
(בראשית כ"ד) וה' ברך את אברהם בכל	כתנאי:											טז: ◇ ■
מאי בכל?												טז: ◇ ^
שלא היתה לו בת	רבי מאיר:											טז: ◇ ! ◆
שהיתה לו בת	רבי יהודה:											טז: ◇ ! ◆
בת היתה לו לאברהם ובכל שמה	אחרים:											טז: ◇ ! ◆
איצטגנינות היתה בלבו של אברהם אבינו, שכל מלכי מזרח ומערב משכימין לפתחו	ר"א המודעי:											טז: ◇ ! ◆
אבן טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו, שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא, ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם - תלאה הקדוש ברוך הוא בגלגל חמה.	רבי שמעון בן יוחי:											טז: ◇ ! ◆
היינו דאמרי אינשי: אידלי יומא אידלי קצירא.	אביי:											טז: ◇ ■
שלא מרד עשו בימיו.	דבר אחר:											טז: ◇ ! ◆
שעשה ישמעאל תשובה בימיו.	דבר אחר:											טז: ◇ ! ◆
שלא מרד עשו בימיו מנלן?												טז: ◇ ^
דכתיב: (בראשית כ"ה) ויבא עשו מן השדה והוא עיף, ותנא: אותו היום נפטר אברהם אבינו, ועשה יעקב אבינו תבשיל של עדשים לנחם את יצחק אביו.												טז: ◇ !

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סוג
[ומ"ש של עדשים?]		^											טז:
מה עדשה זו אין לה פה, אף אבל אין לו פה.	במערבא משמיה דרבה בר מרי:	!	◆										טז:
מה עדשה זו מגולגלת, אף אבילות מגולגלת ומחזרת על באי העולם.	דבר אחר:	!	◆										טז:
מאי בינייהו?		^											טז:
איכא בינייהו לנחומי בביעי.		!											טז:
חמש עבירות עבר אותו רשע באותו היום: בא על נערה מאורסה, והרג את הנפש, וכפר בעיקר, וכפר בתחיית המתים, ושט את הבכורה.	רבי יוחנן:									■			טז:
בא על נערה מאורסה - כתיב הכא: (בראשית כ"ה) ויבא עשו מן השדה, וכתיב התם: (דברים כ"ב) כי בשדה מצאה.										■			טז:
הרג את הנפש - כתיב הכא: עיף, וכתיב התם: (ירמיהו ד') אוי נא לי כי עיפה נפשי להורגים.										■			טז:
וכפר בעיקר - כתיב הכא: (בראשית כ"ה) למה זה לי, וכתיב התם: (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו.										■			טז:
וכפר בתחיית המתים - דכתיב: (בראשית כ"ה) הנה אנכי הולך למות.										■			טז:
ושט את הבכורה - דכתיב: (בראשית כ"ה) ויבן עשו את הבכורה.										■			טז:
שעשה ישמעאל תשובה בימיו.	דבר אחר:	◆	!										טז:
ושעשה ישמעאל תשובה בימיו מנלן?												^	טז:
כי הא דרבינא ורב חמא בר בוזי הוו יתבי קמיה דרבא וקא מנמנמ רבא												○	טז:
ודאי דאמריתו: כל מיתה שיש בה גויעה - זו היא מיתתן של צדיקים?	א"ל רבינא לרב חמא בר בוזי									^	!	◇	טז:
אין.	א"ל: [רב חמא בר בוזי]									!	!		טז:
והא דור המבול										‡	!		טז:
אנן גויעה ואסיפה קאמרין.	א"ל: [רב חמא בר בוזי]									!	!		טז:
והא ישמעאל דכתיב ביה גויעה ואסיפה										‡	!	◇	טז:
אדהכי איתער בהו רבא, אמר להו: דרדקי, הכי א"ר יוחנן: ישמעאל עשה תשובה בחיי אביו, שנאמר: (בראשית כ"ה) ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו.	[רבא - ר' יוחנן]	!									!	◇	טז:
ודילמא דרך חכמתן קא חשיב להן											‡		טז:
אלא מעתה (בראשית ל"ה) ויקברו אותו עשו ויעקב בניו, מאי טעמא לא חשיב להו דרך חכמתן? אלא מדאקדמיה - אדבורי אדבריה, ומדאדבריה - שמע מינה: תשובה עבד בימיו.											!		טז:
שלשה הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא, אלו הן: אברהם, יצחק ויעקב.	ת"ר:											■	טז:
אברהם, דכתיב ביה: (בראשית כ"ד) בכל												■	יז:
יצחק, דכתיב ביה: (בראשית כ"ז) מכל												■	יז:
יעקב, דכתיב ביה: (בראשית ל"ג) כל.												■	יז:
שלשה לא שלט בהן יצר הרע, אלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב בהו: בכל, מכל, כל.	[רבנן]											◆	יז:
אף דוד, דכתיב: (תהלים ק"ט) ולבי חלל בקרבי.	ויש אומרים:											◆	יז:
ואידך?												‡	יז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
צעריה הוא דקא מדכר.												!	זי.
ששה לא שלט בהן מלאך המות, ואלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, משה, אהרן ומרים.	תנו רבנן:											■	זי.
אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב בהו: בכל, מכל כל												■	זי.
משה, אהרן ומרים, דכתיב בהו: (במדבר ל"ג) על פי ה'.												■	זי.
והא מרים לא כתיב בה על פי ה'!												?	זי.
מרים נמי בנשיקה מתה, דאתיא שם שם משה, ומפני מה לא נאמר בה על - פי ה' שגנאי הדבר לומר.	ר"א:											!	זי.
שבעה לא שלט בהן רמה ותולעה, ואלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, משה, אהרן ומרים, ובנימין בן יעקב.	תנו רבנן:											■	זי.
אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב [בהו]: בכל, מכל, כל												■	זי.
משה, אהרן ומרים, דכתיב [בהו]: ע"פ ה'												■	זי.
בנימין בן יעקב, דכתיב: (דברים ל"ג) ולבנימין אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו.												■	זי.
אף דוד, דכתיב: (תהלים ט"ז) אף בשרי ישכון לבטח.	וי"א:											■	זי.
ואידך?												?	זי.
ההוא רחמי הוא דקא בעי.												!	זי.
ארבעה מתו בעטיו של נחש, ואלו הן: בנימין בן יעקב, ועמרם אבי משה, וישי אבי דוד, וכלאב בן דוד.	תנו רבנן:											■	זי.
וכולהו גמרא, לבר מישי אבי דוד דמפרש ביה [קרא], דכתיב: (שמואל ב' י"ז) ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב, וכי בת נחש היא? והלא בת ישי היא, דכתיב: (דברי הימים א' ב') ואחותיהם צרויה ואביגיל אלא, בת מי שמת בעטיו של נחש.												■	זי.
הדרן עלך השותפין												■	זי.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בא בידים איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: כיון דבא בידים ליבעי נמי רווחא טפי, קא משמע לן.											!	◊
מרחיקין את הגפת, ואת הזבל, ואת המלה, ואת הסיד, ואת הסלעים מכותלו של חברו ג' טפחים או סד בסיד	תא שמע:										⚡	◊
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סומך											⚡	
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	
ואלא מאי קא משמע לן?											⚡	
הא קא משמע לן, דהני קשו לכותל.											!	◊
מרחיקים את הזרעים, ואת המחרישה, ואת מי רגלים מן הכותל שלשה טפחים	תא שמע:										⚡	◊
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סמיך											⚡	
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	
ואלא מאי קמ"ל?											⚡	
הא קא משמע לן, דמתונתא קשה לכותל.											!	◊
ואת הריחים - ג' מן השכב שהן ד' מן הרכב	תא שמע:										⚡	◊
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סמיך											⚡	
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	
ואלא מאי קא משמע לן?											⚡	
הא קא משמע לן, דטיריאי קשה לכותל.											!	◊
ואת התנור - שלשה מן הכליא שהן ד' מן השפה	תא שמע:										⚡	◊
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סמיך											⚡	
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	
אלא מאי קא משמע לן?											⚡	
הא קא משמע לן, דהבלא קשה לכותל.											!	◊
לא יפתח אדם חנות של נחתומין ושל צבעין תחת אוצרו של חברו, ולא רפת בקר	תא שמע:										⚡	◊
טעמא דאיכא אוצר, הא ליכא אוצר - עביד											⚡	
דירה שאני.											!	◊
דיקא נמי, דתני עלה: אם היתה רפת בקר קודמת לאוצר - מותר.											■	■
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות, ותני עלה: ד' אמות שאמרו, כדי עבודת הכרם	תא שמע:										⚡	◊
טעמא דמשום כדי עבודת הכרם, הא לאו משום כדי עבודת הכרם - סמיך, ואע"ג דאיכא שרשין דקא מזקין											⚡	
הכא במאי עסקינן - דמפסיק צונמא.											!	◊
היה גדר בינתים - זה סומך לגדר מכאן, וזה סומך לגדר מכאן.	ת"ש:										■	■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היו שרשיו יוצאין בתוך של חבירו - מעמיק להן שלשה טפחים כדי שלא יעכב המחרישה ואי דמפסיק צונמא, מאי בעו התם?	אי הכי, אימא סיפא:										⚡	◇
ה"ק: ואי לאו צונמא, והיו שרשיו יוצאין לתוך של חבירו - מעמיק שלשה טפחים כדי שלא יעכב המחרישה.											!	◇
מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה	תא שמע:										⚡	◇
טעמא דאיכא בור, הא ליכא בור - סמיך											⚡	
לא, כי ליכא בור נמי לא סמיך, והא קמ"ל, דעד כ"ה אמה אזלי שרשים ומזקי לבור.											!	◇
ואם אילן קדם - לא יקוץ ואי דלא סמיך, היכי משכחת לה?	אי הכי, אימא סיפא:										⚡	◇
בלוקח, ה"נ בלוקח.	כדא"ר פפא:										!	◇
מרחיקין את המשרה מן הירק, ואת הכרישין מן הבצליון, ואת החרדל מן הדבורים	ת"ש:										⚡	◇
טעמא דאיכא ירק, הא ליכא ירק - סמיך											⚡	
לא, כי ליכא ירק נמי לא סמיך, והא קמ"ל, דהני קשו אהדדי.											!	◇
רבי יוסי מתיר בחרדל, מפני שיכול לומר לו: עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מן דבוראי, הרחק דבורך מן חרדלאי, שבאות ואוכלות לגלוגי חרדלאי	א"ה, אימא סיפא: [רבי יוסי]										⚡	◇
ואי דלא סמיך, היכי משכחת לה?											⚡	
בלוקח.	רב פפא:										!	◇
אי בלוקח, מאי טעמא דרבנן? ועוד, מאי טעמא דרבי יוסי? אפילו משרה וירקא נמי											⚡	
קא סברי רבנן: על המזיק להרחיק את עצמו.	רבינא:										!	◇
מכלל דר' יוסי סבר: על הניזק להרחיק את עצמו, אי על הניזק, אפי' משרה וירקא נמי											⚡	
אלא, לעולם ר' יוסי נמי על המזיק סבירא ליה, והכי קאמר להו רבי יוסי לרבנן: תינח משרה וירקא, דהני מזקי הני והני לא מזקי הני, אלא חרדל ודבורים - תרויהו מזקי אהדדי.	[ר' יוסי]										!	◇
ורבנן?											⚡	◇
דבורים לחרדל לא מזקי ליה, אי בבינתא - לא משכחא ליה, אי בטרפא - הדר פארי.	[רבנן]										!	◇
וסבר ר' יוסי על המזיק להרחיק את עצמו?											⚡	
אע"פ שהבור קודמת לאילן - לא יקוץ, שזה חופר בתוך שלו, וזה נוטע בתוך שלן	והתנן, רבי יוסי אומר:										⚡	◇
אלא, לעולם ר' יוסי על הניזק ס"ל, ולדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי על הניזק להרחיק את עצמו, ואפי' משרה וירקא לא בעי רחוקי, אלא לדידכו דאמרתו על המזיק, תינח משרה וירקא, דהני מזקי הני והני לא מזקי הני, אלא חרדל ודבורים - תרויהו מזקי אהדדי.	[ר' יוסי]										!	◇
ורבנן?											⚡	◇
דבורים לחרדל לא מזקי ליה, אי בבינתא - לא משכחא ליה, אי בטרפא - הדר פארי.	[רבנן]										!	◇